

de enkelte Landsdele kraftigt holde sammen. Dersom derimod denne Bestemmelse i § 26 forstaaes saaledes, som jeg forstaaer den, at de fælles Udgifter, som kræves til de fælles Fornødenheder, forlods afdrages af de særlige Indtægter, da vil der derved være en stor Evang for den enkelte Landsdeel til at skaffe tilveie, hvad der fordres af den; thi den hele indre Forvaltning maatte da standses af Mangel paa Penge, dersom man ikke sørgede for, at de Fornødenheder, der udfordredes af Fælles-Forsamlingen, virkelig skaffedes tilveie. Jeg maa derfor anbefale at blive staaende ved § 26, og navnlig holde paa den her omhandlede Bestemmelse.

Ordføreren: Jeg skal kun bemærke, at dersom der var en Forsamling, som vilde handle paa den Maade, her er omtalt, da nyttede det aldeles Intet, at en saadan Bestemmelse som den omhandlede stod i Paragraphen; det kunde alligevel kun tilveiebringes ved Magt; man kunde kun faae de fornødne Penge ved at lægge Beslag paa Indtægterne. Men disse Indtægter er jo Noget, som først i en tilkommende Tid skulle komme ind; for at sikke sig den fornødne Deel deraf, maa man have Herredømmet over dem, og det faaer man under saadanne Omstændigheder kun ved at lægge Beslag paa dem; det fører saaledes ikke til det Mindste, om Bestemmelsen staaer der eller ikke. Det, der er vigtigt, er, at det holdes fast, at Pengene skulle udredes, og at der er en Executionsmagt tilstede. Executionsmagten kommer til at tage to Retninger; den ene er, ved Evang at skaffe Pengene tilveie; den anden er, strax forlods at sætte sig i Besiddelse af Midler, hvorved Dækningen skal skaffes tilveie. Hvad vil nu Fællesstaten gøre under saadanne Omstændigheder? Er den magtesløs, kan den jo dog ikke gøre Noget, hvad der saa staaer i Loven; men har den Magt, da vil den uden videre paa den vedkommende Landsdeels Regning laane Pengene. Sæt f. Ex., at der fra en vis Landsdeel skal have en Million, og at man kun kan faae denne Million ved at forpligte Landsdelen for 1,500,000 Rbd.; Fællesstaten vil da uden videre forpligte den vedkommende Landsdeel for 1,500,000 Rbd., og erøvere for dem. Den vil gjøre accurat det

samme, som man gjør, naar en Commune ikke holder en Bei istand, og det kommer saavidt, at Amtet skal blande sig deri. Man sætter da Arbejdet til Licitation, og den Priis, der skal udredes, kommer Communen da til at udrede. Accurat det Samme vil ske her, og, hvad enten denne Passus derfor staaer i Paragraphen eller ei, vil det gaae paa samme Maade. Det er en af den Art Udtalelser, som i høieste Grad kun ere Bogtrykfersvæerte paa Papir. Magten er det Middel, som i saadanne Tilfælde ligger nærmest at gjøre Brug af; Ketten er der iforveien.

Fischer: Jeg kan dog ikke indrømme, hvad den ærede sidste Taler sagde, at denne Bestemmelse kun er Bogtrykfersvæerte paa Papir; jeg troer, at den vil have Bægt, og megen Bægt. Jeg skal oplyse min Mening ved et Exempel fra den nyligt vedtagne Finantslov. I den er Kongerigets Andeel af Monarchiets fælles Underbalance omtrent 2 Millioner, og Kongerigets særlige Indtægter udgjøre omtrent 5 Millioner. Dersom man altsaa forlods fra drager disse 2 Millioner, bliver der omtrent 3 Millioner tilbage, og med disse 3 Millioner har saa Kongeriget at føre sin særlige Huusholdning. Dersom disse 3 Millioner ikke strakte til, maatte der nødvendigviis, dersom ikke den hele indre Forvaltning skulde standses, gjøres Udveie for det Manglende. Fordredes der nu en større Andeel til Fællesanliggenderne for Kongerigets Vedkommende end de 2 Millioner, fordredes der f. Ex. 5 Millioner, da vilde der, naar denne Bestemmelse stod der, hvis der ikke blev truffet Foranstaltninger til at skaffe Penge tilveie, ikke være en eneste Skilling i Budgettet, hvormed Kongeriget kunde føre sin indre Forvaltning, og dette vilde dog være af stor Vigtighed. Den ærede Ordfører kommer bestandigt tilbage til at skride til Execution, men dette Forslag er netop vel skiftet til at undgaae det, undgaae en Overlighed, hvormed man ikke kan være tjent.

Ordføreren: Det ærede Medlem, som nu satte sig, tog et Exempel. Han sagde: I vort nuværende Budget ere circa 5 Millioner disponible Indtægter, og 2 Millioner skulle deraf forbruges til Fællesstatens Anliggender. Dersom vi toge dem forlods ud, og vore egne